

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116206089
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Szántaiová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3116206089.6

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v spore žalobkyne E. T., nar. X.X.XXXX, bytom N. XXX/XX, M., proti žalovaným: 1/ H. L., nar. X.X.XXXX, bytom M. L. XXX, 2/ Y. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom H. Q. XXXX/XX, M., 3/ L. T., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX a 4/ E. U., nar. XX.X.XXXX, bytom R.. Q. XXX/X, M., S. republika, všetci právne zastúpení JUDr. Marekom Doktorom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Piaristická 273/21, o určenie dedičského práva, o sťažnosti žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/ proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/74/2016-112 zo dňa 01.02.2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/ proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/74/2016-112 zo dňa 01.02.2018 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. V spore súd uznesením č.k. 14C/74/2016-112 zo dňa 01.02.2018 rozhodol o výške náhrady trov konania a zaviazal žalobkyňu nahradiť žalovaným 1/ až 4/ trovy konania vo výške 1054,10 eur. Vo veci rozhodol vyšší súdny úradník.

2. Žalovaní 1/ až 4/ podali proti predmetnému uzneseniu sťažnosť a žiadali predmetné uznesenie zmeniť a priznať trovy konania vo výške 2467,34 eur z dôvodu, že súd nepostupoval správne, keď pri stanovovaní výšky základnej sadzby tarifnej odmeny vychádzal z predpokladu, že hodnotu veci alebo práva, o ktoré vo veci samej išlo, nie je možné vyjadriť v peniazoch, alebo ju je možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami a na výpočet základnej sadzby tarifnej odmeny vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky. Je názoru, že vyjadriť hodnotu veci (práva) predovšetkým znamená vysporiadať sa so skutočným obsahom predmetu konania, t.j. s tým, aké účinky má pre účastníkov meritórne rozhodnutie súdu, pričom je zrejmé, že v danom prípade by rozhodnutie súdu v prípade vyhovenia žalobe a v prípade nevyhovenia žalobe znamenalo určenie rôznych dedičov, a teda nepochybne hodnotou sporu je a musí byť hodnota samotného dedičstva. Je nepochybné, že v prípade sporu vo veci samej išlo o určenie práva, a to konkrétne o určenie dedičského práva, pričom za predpokladu, že by žalobe bolo vyhovené, takéto rozhodnutie by bolo spôsobilé byť podkladom pre zmeny vlastníckych vzťahov, nakoľko by sa žalobkyňa stala jednou z dedičov po poručiteľovi, čo by malo za následok zmenu jej vlastníckeho práva. Právo, ktoré je predmetom tohto súdneho konania je ocniteľné v peniazoch a bolo ocenené v Osvedčení o dedičstve sp.zn. 12D/6/2016-, D not 10/20016 zo dňa 01.04.2016 ako 1/5 z čistej hodnoty dedičstva, a preto musia byť uplatnené trovy právneho zastúpenia vyčíslené a priznané v súlade s § 10 ods. 2 vyhlášky. Zároveň dal do pozornosti i skutočnosť, že v uznesení úplne absentuje odôvodnenie výroku súdu, prečo súd priznal trovy na základe § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k sťažnosti uviedla, že žiada sťažnosť zamietnuť a rozhodnúť tak, ako bolo rozhodnuté v pôvodnom uznesení a priznať náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 1054,10 eur, nakoľko v žalobe nešpecifikovala žiadnu požadovanú sumu. Išlo o uznanie rodiny zosnulého, že aj napriek rozvodu s poručiteľom naďalej spolu žili v spoločnej domácnosti a určite to nebolo vynútené spolužitie.

4. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

5. Po preskúmaní sťažnosti podanej žalovanými 1/ až 4/ súd dospel k záveru, že táto nie je dôvodná a stotožnil sa s názorom vyššieho súdneho úradníka vyjadreným v napadnutom uznesení v tom smere, že v danom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny určuje podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch alebo ju možno zistiť len s nepomerným ťažkosťami.

V prejednávanej veci bolo predmetom konania určenie dedičského práva žalobkyne, t.j. že žalobkyňa je dedičom po poručiteľovi. V danom spore nemožno pri určovaní tarifnej odmeny za poskytnuté právne služby vychádzať z hodnoty vecí patriacich do dedičstva, keďže predmetný spor nie je sporom o určenie vlastníckeho práva k týmto veciam, ale ide o spor o určenie právneho vzťahu. Výsledok konania o určenie, že žalobkyňa je dedičom poručiteľa (ani v prípade žaloby o určenie, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi), totiž nezakladá priamo vlastnícke právo žalobkyne. Určenie, že žalobkyňa je dedičom po poručiteľovi, je len otázkou postavenia žalobkyne v dedičskom konaní po poručiteľovi bez vzťahu k určitému majetku a má len nepriamy materiálny dosah na žalobkyňu, nakoľko až v následnom konaní o dedičstve sa rieši otázka, ktorý majetok patrí do dedičstva, ktorý majetok nadobúda žalobkyňa ako dedič a aká je jeho hodnota. Vo svojej podstate možno právne účinky takéhoto rozhodnutia v príslušnom konaní charakterizovať ako vyriešenie predbežnej otázky, ktorá je relevantná pre následný priebeh dedičského konania. Vychádzajúc z tohto právneho názoru je potom pri rozhodovaní o trovách konania o určenie, že žalobkyňa je dedičom poručiteľa (obdobne sa postupuje aj v prípade určenia, že vec patrí do dedičstva - nález ÚS SR sp.zn. II. ÚS 295/2013, sp. zn. IV. ÚS 574/2013-15), namieste určenie základnej sadby tarifnej odmeny advokáta podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "vyhláška"), nie podľa § 10 ods. 2 vyhlášky. Neobstojí ani tvrdenie žalovaných 1/ až 4/, že dedičské konanie po poručiteľovi T. T., zom. XX.XX.XXXX už prebehlo a v tomto konaní bola určená hodnota dedičstva, nakoľko v prípade vyhovenia žalobe by muselo dôjsť k obnove dedičského konania a v prípade objavenia ďalšieho majetku by mohlo dôjsť aj k zmene tejto hodnoty.

6. Na základe vyššie uvedeného sudca dospel k záveru, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne určil výšku základnej sadzby tarifnej odmeny 66 eur v roku 2016 a 68 eur v roku 2017 a sudca sa tak stotožňuje s priznanou výškou náhrady trov konania (žalovaní 1/ až 4/ nenamietali proti ďalšiemu postupu pri výpočte náhrady trov konania). Z uvedených dôvodov súd sťažnosť žalovaných 1/ až 4/ zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.